

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 203/2022
16.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., број .., кога заступа Биљана Р. Зарић, адвокат из ..., број .., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 27 Уп 38/21 од 03.03.2022. године, уз учешће Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду, Карнегијева 4, као противне странке, кога заступа Звонко Џанковић, адвокат из Београда, у предмету конкурса, у нејавној седници већа одржаној дана 16.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба подносиоца захтева за понављање судског поступка окончаног решењем Управног суда 15 У 293/17 од 23.03.2017. године, којим је одбачена тужба тужиоца поднета против одлуке Изборног већа туженог Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду број .. од 02.12.2016. године.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења поднетом због повреде закона, подносилац истиче да је у побијаном решењу Управни суд погрешно навео да против одлука о избору наставног особља на високошколским установама није дозвољено неко правно средство. У прилог свог навода позива се на правно схватање Врховног касационог суда од 16.03.2021. године, према коме је Управни суд надлежан да одлучује о споровима о избору наставног особља на високошколским установама. Сматра да приликом доношења побијаног решења Управни суд није потпуно и правилно утврдио чињенично стање, те да је на непотпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјални пропис и при том начинио битне повреде поступка. Предлаже да Врховни касациони суд побијано решење укине или преиначи.

Противна странка у одговору на захтев предлаже да суд исти одбаци. Тражи трошкове за одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, Управни суд је одбацио тужбу јер је нашао да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа из члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима за понављање судског поступка окончаног решењем тог суда 15 У 293/17 од 23.03.2017. године, којим је одбачена тужба јер оспорена одлука не представља акт из чл. 3. и 4. Закона о управним споровима. У побијаном решењу се наводи да у управној ствари чије се понављање тражи суд није утврђивао чињенично стање ван чињеничног стања утврђеног у управном поступку, те се нове чињенице и нови докази не могу користити као разлог за понављање управно-судског поступка.

У складу са одредбом члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима, поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновиће се по тужби странке ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку.

Подносилац захтева је, на основу члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима, поднео тужбу за понављање судског поступка окончаног решењем о одбацивању тужбе Управног суда 15 У 293/17 од 23.03.2017. године, наводећи као разлог за понављање то да је на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 16.03.2021. године утврђено правно схватање према коме је Управни суд надлежан да у управном спору одлучује о законитости коначног акта о стицању наставног звања на високошколској установи са заснивањем радног односа, ако се тужбом оспорава поступак избора и одлука о избору у наставно звање.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је правилна оцена Управног суда да нису испуњени услови за понављање управно-судског поступка, али не због разлога наведених у образложењу побијаног решења, већ зато што измена материјалног прописа, правног става суда или евентуална погрешна примена прописа не могу бити разлог за понављање поступка на основу члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, сагласно члану 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, који се у складу са чланом 74. Закона о управним споровима сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, јер одговор на захтев противне странке не садржи ништа ново у односу на податке у списима и садржини захтева, због чега није био од значаја за одлучивање.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.05.2022. године, Узп 203/2022

Записничар,
Љиљана Петровић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић